

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 8. oktober 2019

Rettens nr. 1-5141/2019

Politiets nr. 1900-73241-00509-19

Anklagemyndigheden

mod

T

Født oktober 1997

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 21. august 2019 og tillægsanklageskrift nr. 1 er modtaget den 16. september 2019.

T er tiltalt for

1.

vold efter straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. § 89,

ved den 11. marts 2018 i tiden fra kl. 02.00 til kl. 05.22, i lejligheden, beliggende i som tidligere dømt for forsætligt legemsangreb, at have slået F1 flere gange i ansigtet med flad hånd, mens hun sad i sofaen, hvorefter han, da F1 gik ud i entréen, slog hende én gang i ansigtet med knyttet hånd, så hun faldt om, hvorefter han sparkede hende flere gange på kroppen, mens hun lå ned, ligesom han holdt han hende fast og trak hende i håret, da hun efterfølgende satte sig op.

2.

frihedsberøvelse efter straffelovens § 261, stk. 1, jf. § 89,

ved den 11. marts 2018 i tiden fra kl. 02.00 til kl. 05.22, i lejligheden, beliggende i at have berøvet F1 hendes frihed, da han efter have udsat hende for vold som beskrevet i sagen forhold 4, hindrede hende i at flygte fra stedet, idet han hentede hende ind igen fra baghaven, som hun var løbet ud i, i den intention at kravle over muren og ad den vej slippe væk, hvorefter han beordrede hende til at gå til lejlighedens 1. sal og lægge sig på sengen, hvorunder han flere gange skubbede hende tilbage i sengen, da hun forsøgte at rejse sig derfra, alt hvorved han berøvede hendes frihed indtil hun sprang ud af vinduet på 1. sal.

3.

overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1,

ved den 30. marts 2019 ca. kl. 00.26 ud for diskotek , beliggende i , som tidligere dømt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1 og § 266, uden anerkendelsesværdigt formål og under særligt skærpende omstændigheder, at have besiddet en låsbar foldekniv på ca. 8 cm i nattelivet.

4.

vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1,

ved på et ikke nærmere fastlagt tidspunkt den 30. marts 2019 i , som tidligere dømt for forsætligt legemsangreb, at have stukket F2 i låret med den i forhold 3 omtalte foldekniv, med behandlingspåkrævende skade til følge.

5.

vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og trusler efter straffelovens § 266,

ved i tiden mellem den 21. maj 2019 kl. 23.30 til den 22. maj 2019 kl. 06.30, i personbil af mærket med registreringsnummer , parkeret ud for , beliggende på i som tidligere dømt for forsætligt legemsangreb, at have udøvet et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og gjort sig skyldig i mishandling, idet han slog F1 midt i ansigtet med knyttet hånd, hvorved hun faldt sammen, hvorefter han under kørsel til adressen i som passager i personbilen, slog hende 10-15 gange i ansigtet med knyttet hånd, hvorunder han flere gange truede med at ville slå hende ihjel med en medbragt kniv, som han placerede på bilens instrumentbræt, hvorefter han ved ankomst til huset på i slog hende 4-5 gange i ansigtet med knyttet hånd og beordrede hende til at gå ind i huset, hvorefter han skærpede kniven op ad husets mur og på ny truede med at ville slå F1 ihjel, hvorefter han på husets 1. sal tog et bælte, som han herefter slog hende gentagne gange i ansigtet og på kroppen med, hvorefter han hentede en tyk kæp og beordrede hende til at række sine hænder frem, hvorefter han slog hende over hænderne 7-12 gange med kæppen, hvorefter han holdt kniven frem mod hendes ansigt og på ny truede med at ville slå hende ihjel, hvilket var egnet til hos F1 at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd.

6.

frihedsberøvelse af langvarig karakter efter straffelovens § 261, stk. 2, jf. stk. 1, og ulovlig tvang efter straffelovens § 260, nr. 1,

ved i tiden fra 21. maj 2019 ca. kl. 23.30 til den 22. maj 2019 ca. kl. 13.00 i personbil af mærket med registreringsnummer , under

kørsel fra cirkuspladsen, beliggende på i til huset beliggende i og på et værelse hos , beliggende i at have berøvet F1 friheden, og ved vold og trussel om vold at have tvunget hende til at gøre, tåle eller undlade noget, idet han indhentede hende efter at hun var løbet fra bilen i området omkring , og under trussel om at ville stikke hende med kniven, beordre hende til at køre til huset beliggende under hvilken kørsel han udtalte, at F1 ville ende på intensiv og han selv ville ende i fængsel, at det enten var ham eller F1 der døde, og at F1 skulle ryge sin sidste smøg, hvorefter hun ved ankomst til huset løb fra stedet, men fortrød af frygt for konsekvenserne, hvorefter han på huset 1. sal, efter at have udsat hende for det i forhold 5 beskrevne, beordre hende til ikke at forlade værelset, hvorefter de senere kørte til på i og overnattede, hvor han dagen derpå fortsat forbød hende at forlade stedet og udtalte, at han ville stikke hende ned, hvis hun gik, alt hvorved han berøvede hende friheden indtil hun løb fra værelset, fik startet bilen og kørt fra stedet inden tiltalte, der var fulgt efter, kunne nå at standse hende.

7.

overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 225, andet seksuelt forhold end samleje,

ved i tiden mellem den 15. juli 2019 kl. 23.30 til den 16. juli 2019 kl. 0015, i huset, beliggende i med vold at have tiltvunget sig oralt samleje med F1 idet tiltalte, efter F1 frivilligt påbegyndte oralt samleje på tiltalte, trak hende i håret og tvang hendes hoved ned mod sit lem, og da F1 begyndte at græde og flere gange udtalte, at tiltalte skulle stoppe og at hun ikke havde lyst til mere, ignorerede dette og blev endnu voldsommere ved på ny at tvinge hendes hoved ned over hans lem, fastholde hendes hoved og trække hende kraftigt i håret, hvorunder hun flere gange måtte kaste op indtil tiltalte fik udløsning.

8.

vold efter straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1,

ved den 16. juli 2019 ca. kl. 12.50, på i som tidligere dømt for forsætligt legemsangreb, at have trukket F1 i håret ud ad sideruden ved førersædet af personbilen, som hun var fører af, hvorefter han slog hende i hovedet med knyttet hånd.

9.

overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3,

ved den 25. maj 2019 ca. kl. 04.57 i personbil med registreringsnummer på forbindelsesvejen ud for i , uden politiets tilladelse at have besiddet en peberspray.

10.

overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 1,

ved under det i forhold 9 passerede, uden politiets tilladelse og uden anerkendelsesværdigt formål, at have besiddet en køkkenkniv, hvis klinge oversteg 12 cm.

11.

overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1,

ved under det i forhold 9 passerede, uden anerkendelsesværdigt formål at have besiddet en foldekniv, hvis klinge målte ca. 6,5 cm

12.

psykisk vold efter straffelovens § 243, jf. § 247, stk. 1,

ved på ikke nærmere anførte tidspunkter efter den 1. april 2019 og frem til anmeldelsen den 16. juli 2019, på flere adresser, herunder og i samt i huset på i som tidligere dømt for forsætligt legemsangreb, som tilhørende eller nært knyttet til F1's husstand, gentagne gange over en længere periode, at have udsat F1 for groft nedværdigende og krænkende adfærd, der var egnet til utilbørligt at styre F1 idet han som kæreste og i perioder samlevende med F1 fratog hende sin selvbestemmelsesret over hvilke sociale relationer hun måtte indgå i, herunder ved at fratage hende sin telefon og gennemse denne med jævnlige mellemrum, isolerede hende fra sin familie og nære omgangskreds, fremsatte trusler mod hende og hendes nærmeste, og gennem nedværdigende og krænkende hån manipulerede hende og beskadigede hendes selvfølelse, således at den udviste adfærd oplevedes af F1 som selvforskyldt.

13.

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1,

ved den 23. januar 2018 ca. kl. 20.00 fra det åbne fængsel , i , hvor tiltalte sad som afsoner, at være flygtet, idet han kravlede over et hegn og løb fra stedet.

14.

lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1, liste A, nr. 1,

ved den 10. juli 2018 ca. kl. 21.30 i Fængsel, at have været i besiddelse af 0,76 gram hash og 4,29 gram hashmix til eget brug.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af en foldekniv, en peberspray, en køkkenkniv, en foldekniv, 0,76 gram hash og 4,29 gram hashmix hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 3.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i forhold 3, 9, 10, 11, 13 og 14 og nægtet sig skyldig i forhold 2, 4, 6, 7, 8 og 12. I forhold 1 og 5 har tiltalte nægtet sig skyldig, men har i forhold 1 erkendt at have tildelt ^{F1} flere slag med flad hånd i ansigtet og et slag med knyttet hånd og i forhold 5 erkendt at have tildelt ^{F1} 2-3 slag med knyttet hånd, flere slag med bælte samt flere slag med en kæp over ^{F1's} fingre.

Advokat Lars Stuckert ved advokatfuldmægtig Nina Munk Andersen har på vegne af ^{F1} påstået, at tiltalte skal betale 144.212,50 kr. i erstatning.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten samt erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte ^T og af vidnerne politiassistent ^{V1}, ^{F1}, ^{V2}, ^{V3}, ^{V4} og ^{V5}.

^{F1} har afgivet forklaring for lukkede døre og der er nedlagt navneforbud.

Tiltalte har forklaret vedrørende forhold 1 og 2, der foregik den 11. marts 2018, at han havde været kæreste med ^{F1} i halvandet år fra juni 2017 til april 2018. De første 3 måneder boede de sammen på , derefter kom han i fængsel. Han stak af fra fængslet i januar 2018, og meldte sig selv igen den 11. april 2018. Han stoppede kontakten til ^{F1} da han meldte sig selv den 11. april 2018. I den periode, de var kærester, var de sammen hver dag. Da han stak af fra fængslet, tog han ophold hos ^{F1} der på det tidspunkt boede på . De var begge meget stresset i perioden. Det var rigtigt, at han også var på stedet den 11. marts 2018. Han havde selv været hjemme om aftenen, mens ^{F1} havde været i byen med nogle veninder. Hun kom fuld hjem. Han hentede hende for enden af vejen, hvor hendes veninder satte hende af. De kom op at skændes, og det var rigtig, at han havde slået hende i den forbindelse. Der var tale om et par slag med flad hånd i ansigtet. Det skete, mens ^{F1} stod inde i stuen. ^{F1} begyndte at græde, og hun satte sig i sofaen bagefter. Han oplevede, at ^{F1} ikke var til at styre, når hun havde fået noget at drikke. Hun var ikke sig selv. På et

tidspunkt gik ^{F1} ud i entréen. Han fulgte efter og gav hende et slag med knyttet hånd i ansigtet. Hun faldt ned på gulvet, nok delvist på grund af slaget og delvis på grund af, at hun var fuld. Hun begyndte at græde. Han samlede hende op og bar hende ind i stuen igen. Han sparkede hende ikke, og han tog heller ikke fat i hendes hår. Der kom nu lidt mere ro på. På et tidspunkt løb ^{F1} ud i køkkenet og ud i baghaven, hvor hun kravlede op på en stol, der stod ved havemuren. Han fulgte efter og tog fat i hende. Han ved ikke, om det var hendes hensigt at stikke af. De gik begge to ind, og han sagde undskyld til hende, fordi han havde slået hende. Han kan ikke huske, om hun havde nogle skader på det tidspunkt. ^{F1} sagde, at det var okay og foreslog, at de talte om det dagen efter.

Da de var på vej op af trappen, hvor sengen stod, bad ^{F1} ham, da hun var halvvejs oppe, om at hente smøgerne. Han stod for enden af trappen og gik ind for at lede efter dem. Pludselig kunne han høre nogle lyde oppefra, der ikke passede med, at ^{F1} var ved at gå i seng. Han glemte alt om smøgerne og løb op af trappen, fordi han var bange for, at der skulle "ske noget, der ikke skulle ske". Da han var kommet op, var hun der ikke, men han kunne se et åbent vindue. Han løb hen mod vinduet, men vidste på det tidspunkt, at hun var faldet ud af vinduet, idet han kunne høre hende skrig. Han løb ned af trappen igen og bar ^{F1} ind i entréen, hvor han ringede efter en ambulance, fordi ^{F1} bad ham om det. Han spurgte ikke ^{F1} hvorfor hun var hoppet ud af vinduet. Han var med i ambulancen. ^{F1} var indlagt i 2 dage. ^{F1}'s familie var hos hende på sygehuset, og derfor var han der ikke, fordi ^{F1}'s familie ikke brød sig om ham. Han talte ikke med ^{F1} om hvad hun skulle sige til politiet. Hele episoden varede måske 20-30 minutter.

Hans og ^{F1}'s forhold havde været turbulent. Det var sjældent, han drak selv. De havde haft skænderier før, men det var første gang, han havde slået ^{F1}. Enkelte gange havde han også drukket sammen med ^{F1} men det var ikke noget, de gjorde tit. Han kørte med på sygehuset i ambulancen. Han sad oppe foran. Han talte ikke med føreren om, hvad der var sket. Da de kom frem til sygehuset, var politiet der og bad ham om at gå fra stedet. Han besøgte ikke ^{F1} mens hun var indlagt.

Vedrørende forhold 3 og 4 forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at politiet tog kontakt til ham den pågældende dag. Han var i byen med nogle venner og var meget fuld. Han ønskede ikke at nævne vennernes navne. Han blev visiteret, og i den forbindelse blev der fundet en foldekniv på ham. Han kan ikke huske, hvor på ham den blev fundet. Der var åbenbart blevet fundet blod på kniven, men han havde ikke stukket nogen med dem. Forurettedes navn siger ham ikke noget.

Foreholdt ekstrakten side 78, var det den kniv der blev fundet på ham. Han havde ikke haft den fremme. Han vil ikke sige, hvem han havde fået kniven af.

Foreholdt ekstrakten side 92, om at DNA spor viste, at blodet stammede fra forurettede, kunne han ikke sige noget nærmere om dette. Han havde ikke hørt om en, der var blevet indlagt.

Vedrørende forhold 5-6 forklarede tiltalte, at han og F1 ikke var kærester på det tidspunkt, men havde et forhold on and off. De var sammen de pågældende dage. De havde været sammen tidligere på dagen den 21. og var derefter sammen med hver deres venner. De havde aftalt, at F1 skulle hente ham ved det værelse, han havde lejet ved på i hvorefter de skulle tage ud til hans forældres hus og være dér lidt for derefter at fortsætte til hans værelse, hvor de skulle sove sammen. Da de mødte hinanden var der god stemning. Det var F1 der kørte bilen. De kørte hen til stationen, hvor hun skulle købe nogle nødder. Han havde ingen erindring om, at hun skulle være løbet fra bilen på noget tidspunkt. Mens han ventede i bilen, så han, at der kom en besked på hendes Ipad. Det var en besked fra en anden fyr, som han ikke brød sig om. Han kunne ikke huske, hvad beskeden var. F1 kom ud, og de kørte videre mod hans forældres bopæl, mens de skændtes. De råbte og skreg af hinanden. Kørslen tog måske 10-15 minutter, og de blev mere og mere uvenner. Da de kom frem til hans forældres adresse, hvor han havde et værelse på 1. sal, steg de ud af bilen. Under kørslen havde tiltalte en lille kniv med, som også blev brugt til at skære frugt. Han havde lagt den i døren og ikke på instrumentbrættet. Det var ikke hver dag, han gik med kniv. Da de ankom til adressen, var forældrene ikke hjemme, hvilket de heller ikke havde regnet med. Det blev for meget for ham, og idet de steg ud af bilen, slog han F1 med flad hånd et par gange. Det skete i indkørslen. Han råbte også af hende. F1 forsøgte ikke at løbe væk, og de gik begge to ind i huset. Han tror ikke, at han havde kniven med ind. F1 græd ikke. De tog skoene af og gik ovenpå på hans værelse. Det kan godt passe, at det var ved 23.30 tiden om aftenen. Planen var, at de skulle blive der et par timer, og derefter fortsætte og sove på hans værelse. Skænderiet fortsatte på værelset. På et tidspunkt tog han et bælte, der var på værelset, og slog F1 4-5 gange på lårene. F1 stod op på det tidspunkt og græd. Han var fortsat sur. Han ved ikke, hvorfor han brugte bæltet. Det var et, der var på hans værelse. Skænderiet fortsatte. Han følte, at hun provokerede ham, og han blev sur igen, derfor tog han en kæp på 30-40 cm. Den var af træ og lå på hans værelse. Han slog efter hendes hænder, som hun havde samlet foran sig. Han havde ikke bedt hende om at række hænderne frem. Han slog hende 5-6 gange. F1 græd fortsat, men sagde ellers ikke noget. Han ved ikke, hvor hårdt han slog, hverken med bæltet eller med kæppen. Han havde ikke set, om der kom mærker. Han havde ikke slået hende med bæltet i ansigtet eller på kroppen, og F1 havde ikke forsøgt at gå fra stedet. Han gik lidt frem og tilbage i forældrenes hjem og faldt lidt ned. Han sagde også undskyld til F1. Hele episoden varede måske en halv time. Derefter kørte de videre til det værelse, han havde lejet, som de havde aftalt, og F1 overnattede sammen med ham. De stod op næste dag ved 12-14 tiden. Han havde ikke sagt til hende, at hun ikke måtte forlade rummet, men der var en dårlig stemning mellem dem, og de havde

ikke rigtig fået talt ud. ^{F1} havde derfor pakket sine ting og gik. Han gik efter hende og bad hende om at blive, så de kunne få talt ud. ^{F1} kiggede bare på ham og gik videre. Han løb ikke efter hende. Han har ikke truet ^{F1} med en kniv, mens de var på hans værelse hos hans forældre, men hun vidste godt, at kniven var i bilen. Han kan ikke huske, hvad han sagde under skænderiet. Han kan således ikke huske, om han havde sagt, at han ville slå hende ihjel eller sagt noget om intensiv, hvor han selv kunne komme i fængsel.

Tiltalte forklarede supplerende, at tidspunktet godt kunne passe. Han så ikke, at hun havde ringet 112.

Tiltalte har forklaret vedrørende forhold 7, at han kunne bekræfte sin forklaring afgivet i grundlovsforhøret på side 3-4. Forhold 3-4 er nu forhold 7-8. Han havde ikke set ^{F1} i 2 ugers tid. Der var en god stemning, da de var sammen. ^{F1} var ikke fuld. Han skulle til et møde i Jobcentret, og ^{F1} skulle på arbejde, derfor kørte hun ham. Da de stod op om morgenen, gik ^{F1} i bad, og han gik i bad bagefter. Mens han var i bad, fik ^{F1} en besked fra ^{X1} som han havde været sammen med et par dage, og ^{F1} var gal, da han kom ud fra badet. Da hun skulle køre ham, sagde hun, at han skulle sætte sig ind på bagsædet, og hun skældte ham ud undervejs. Han bad hende om at sætte ham af da de kom til ^{F1} vendte sig om på førersædet og slog ham flere gange på kroppen. Han grinede selv, da han ikke vidste, hvad han ellers skulle. Det var vigtig for ham, ikke at slå hende på grund af de tidligere sigtelser. Han hoppede derfor ud af bilen. ^{F1} kørte lidt frem og derefter tilbage og stoppede ud for ham, og blev ved med at skælde ud. ^{F1} kørte på et tidspunkt, og da hun nåede op til lyskrydset ringede hans telefon med en besked om, at han bare kunne pakke sin taske, fordi hun ville anmelde ham. Hun ringede et par gange senere, hvor han ikke tog telefonen. Hans bror hentede ham fra Jobcentret, og han tog hjem og sov. Da politiet kom, kunne han se, at ^{F1} havde ringet til ham 3 gange kort tid forinden.

Vedrørende forhold 9, 10 og 11 forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han blev standset af politiet. Han kørte i en kammerat, ^{X2's}, bil. Han blev visiteret og der blev fundet en nøgle på ham. Han opbevarede den mellem sine bukser og underbukser, da han ikke havde lommer. I den bil, nøglen var til, lå der en peberspray, en køkkenkniv og en foldekniv. Han kunne erkende besiddelsen af alle 3 dele.

Vedrørende forhold 13-14 var det rigtig, at han stak af fra fængslet. Han var på vej til en gårdtur. Han meldte sig selv den 11. april 2018. Efter han var kommet tilbage, er det rigtigt, at han blev visiteret i sin celle den 10. juli, og der blev fundet hash og hashmix. Det var hans, og det var til eget forbrug.

Tiltalte har forklaret vedrørende forhold 12, at ^{F1's} familie bor. Han har været der, mens de var kærester i 2017-2018. Han har ikke været der efter 1. april 2019. De har været sammen på

hvor han boede på _____, og på _____, det var hans forældres adresse. De har boet sammen på _____. De havde kontakt dagligt, mens de var kærester, men der var også meget kontakt efterfølgende både fysisk og pr. telefon. De så dog ikke hinandens beskeder på telefonen. Når han havde set beskeden på Ipaden, var det fordi, den lyste op i forbindelse med, at beskeden blev modtaget, og han derfor kunne læse beskeden. Han har mødt F1's farmor og farfar og også hendes mor en enkelt gang. Der var ikke nogle problemer. Han havde ikke rigtig talt med dem. Før episoden den 11. marts havde de ikke noget imod ham. F1 havde et godt forhold til hans familie. F1 talte ikke så meget med sin familie. Det var noget, der gik langt tilbage og ikke havde noget med ham at gøre. Det var ikke ham, der havde forhindret hende i at være sammen med familien. Han har aldrig fortalt F1 hvad hun skulle gøre. Hun var en selvstændig kvinde, og han stod ikke i vejen for det, hun gerne ville. Selvom de ikke længere var kærester, blev han sur over, at hun havde kontakt med andre. De elskede hinanden, men var meget jaloux. Så selvom de ikke var sammen, ville de heller ikke have, at den anden var sammen med andre. Han havde aldrig truet med at slå hende ihjel eller slå andre ihjel, men i forbindelse med skænderier kunne han godt have kaldt hende "luder". Hun havde altid fået lov til at styre det selv. De havde en gensidig respekt. De blev hurtige kærester efter de havde lært hinanden at kende, og F1 havde samme adfærd hele vejen igennem. F1 er en hidsig person. Hendes humør svinger meget, også når hun ikke har drukket.

Han blev chokeret, da han modtog anklageskriftet. Han ved ikke, hvorfor F1 har sagt de ting om ham. F1 ville tale med ham, efter hun havde anmeldt ham for forhold 7. Han ringede til hende efter at have modtaget anklageskriftet. Han havde også talt med F1 mens han var varetægtsfængslet, hvor F1 havde besøgt ham. De havde ikke talt om sagen. De er ikke kærester i dag. F1 siger stadigvæk til ham, at hun elsker ham. Han elsker også hende. Han har ikke gjort noget nedværdigende mod hende. Med hensyn til det besøg, han havde af F1 i arresten, var det en betjent, der ringede og spurgte, om forurettede måtte besøge ham. Det var ikke på hans initiativ. F1 har også været forbi arresten flere gange, måske 6-7 gange, med forskellige ting, indtil vagterne havde kontaktet politiet for at få hende til at holde op. Hun har også søgt om besøgstilladelse.

Vidnet **politiassistent** V1 har forklaret, at han den 30. marts 2019 var på tjeneste sammen med en kollega, X3. Han har været i politiet i 12 år. Ved 00.30 tiden om natten tog han kontakt til tiltalte, fordi tiltalte var en del af en gruppe på cirka 10, der stod ude foran diskoteket. Han opfattede det som om, der var noget uro i gruppen, og han så tiltalte skubbe til en af de andre. Han tog tiltalte ud. Tiltalte virkede nervøs, og han sigtede tiltalte for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Derefter visiterede han tiltalte og fandt en kniv i hans jakkelomme. Det var en foldekniv, der var lukket sammen. Han tog hurtigt kniven med sig og sigtede tiltalte for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen. De skulle også holde øje

med gruppen, der stadigvæk var uro i, så derfor gik de forholdsvis hurtigt videre.

Senere samme aften fik de en besked om, at der var en gruppe, der var samlet udenfor sygehuset, og de talte noget om noget hævn. De kørte derfor derned. Det var nogle af de samme mennesker, som han havde mødt foran diskoteket. De prøvede at finde ud af, hvorfor gruppen var der, men kunne ikke rigtig få nogen forklaring frem. Derefter kørte de fra stedet og kørte hen på stationen. Han havde nu tid til at se nærmere på kniven og så der var blodspor. Derefter kontaktede han skadestuen og spurgte, om de havde en patient, der var blevet beskadiget med en kniv. Han fik at vide, at det kunne godt være og de kørte ud på skadestuen igen, hvor de prøvede at tale med den patient, der var tale om. Der var måske gået 2-3 timer, fra han fik kniven, til han opsøgte patienten. Patienten ville ikke rigtig tale om, hvad der var sket, men sagde at han var faldet og skåret sig på et glasskår. Det var hans fornemmelse, at man på sygehuset mente, at skaden var forenelig med et knivstik. Det var også hans egen opfattelse. Der stod stadigvæk 5-6 personer af gruppen ved sygehuset. Han talte ikke med disse. Det gjorde hans kollega. En af dem havde fortalt hans kollega om, hvad der var sket. De var måske på skadestuen i 30 minutter. Han kendte ikke patienten. Der gik måske ganske få sekunder fra han så skubbet, til han var henne og have fat i tiltalte. Han stod måske med 20 meters afstand.

Vidnet F2 har forklaret, at han ikke kender tiltalte. Han var alene i byen og var godt beruset. Han havde været på . Han kom ikke op at toppes med nogen. Det er rigtig, at han var på sygehuset. Det var fordi, han var skvattet og faldt ned på et glasskår. Glasskåret sad fast i hans ben, efter han var faldet. Det var gået gennem bukserne. Han tog det ud. Han havde fået et sår på låret. Hans kammerat, X4 , som han havde mødt i byen, kørte ham på sygehuset. Han blev syet måske med 2 sting. Han havde talt med en masse læger, men husker ikke at han var blevet afhørt af politiet. Han blev sendt hjem igen samme dag. Han var måske på sygehuset i 2 timer. Han har ikke nogen forklaring på, hvorfor hans blod er blevet fundet på tiltaltes kniv. Han var ikke blevet stukket. Han havde hørt om X5 , men kunne ikke huske om, han var på sygehuset. Han husker kun, at det var X4 , der var på sygehuset. Han aner ikke, hvorfor hans blod er kommet på den kniv, der er fundet på tiltalte.

Vidnet V2 har forklaret, at han den 11. marts 2018 var ambulancredde sammen med sin kollega, X6 . Han kunne ikke huske, hvilken adresse han blev kaldt ud til, men da han kom til stede, var det en kvinde, der oplyste, at hun var faldet ned af en trappe og kommet til skade. Det var midt om natten, og det var bælghmørkt. Vidnet var den behandlende paramediciner og sad derfor bag i ambulancen sammen med tilskadekomne på vej til hospitalet. Turen tog 35-40 minutter. Da de kom til stedet, gik de begge ind til kvinden, der sad sammen med sin kæreste. Hun var let påklædt og våd i tøjet, ligesom hun havde været udenfor. Hun var også lidt snavset.

Kvinden klagede over smerter i ryggen og nakken og forklarede til at starte med, at hun var faldet ned af trappen. I ambulancen ændrede hun forklaring, fordi han foreholdt hende, at det ikke rigtigt kunne passe med de skader, og det at hun var snavset. De havde snakket lidt frem og tilbage om det. Hun virkede bange med rystende stemme. Det var hans professionelle vurdering, at hun var bange. Hun fortalte ham til sidst, at hun var faldet ned fra et loft vindue. Hvis det var det vindue, der var ovenover huset, anslog han, at der var 8-10 meter ned. Kvinden havde forklaret, at hendes kæreste havde været aggressiv, og hun var flygtet op på værelset, mens kæresten var løbet efter. Han vidste ikke, om hun var kommet ud af vinduet ved, at hun var blevet skubbet, eller om hun selv hoppede ud. Han spurgte kvinden, hvorfor hun havde afgivet en anden forklaring, og hun fortalte, at det var, fordi hun var bange, og at tiltalte havde sagt at hun skulle sige, at hun var faldet ned af trappen. Han stak hovedet frem til kollegaen, der kørte bilen, og kæresten, der sad på forsædet, og spurgte direkte, fordi det havde betydning for behandling, om kvinden var faldet 8-10 meter ned, eller om hun var faldet ned af trappen. Kæresten bekræftede, at hun var faldet ned fra et vindue. Han ville ikke udelukke, at kvinden havde fået noget at drikke, men hun virkede ikke meget fuld. Hun lugtede en anelse af alkohol. Han kunne bekræfte, at det var som anført i politirapporten, at hun var lettere beruset. Han blev afhørt kortvarigt på skadestuen.

Forevist billede af huset, ekstrakten side 48, forklarede han, at han mente, at det var måske 8 meter op til vinduet. Han var ikke sikker på, at det var dette vindue, kvinden var faldet ud af.

Foreholdt hans forklaring til ekstrakten side 33, om at hun havde oplyst, at hun var bange for sin kæreste, da han havde været truende og udvist voldelig adfærd overfor hende, og hun derfor var kravlet ud af vinduet på 2. sal, hvor hun ville springe over på et andet tag, og hun var gledet og faldet ned på jorden, bekræftede vidnet, at dette var det, han havde forklaret til politiet bagefter.

Vidnet F1 har forklaret, at hun blev kæreste med T i 2017. De boede sammen på i 2 måneder fra den 1. juli til den 31. august 2017, hvor T skulle ind og afsone. Det kan godt passe, at de gik fra hinanden i 2018. Derefter var de sammen on and off indtil nu. Hun elsker ham stadig, men betragter ikke sig selv og T som egentlige kærester. Da de indledte forholdet i 2017, havde de det rigtig godt sammen. Han var hele hendes verden. Det begyndte at gå skævt, da T skulle ind og afsone. Det var svært, men båndene mellem dem blev ligesom stærkere på en eller anden måde.

Vedrørende den 11. marts 2018 opholdte de sig på , der var hendes adresse. De boede sammen der. Hun havde været i byen, og T havde været hjemme. Hun havde drukket, men var ikke meget fuld. T ringede og spurgte, om hun ikke kom hjem. Hun kom hjem mellem kl. 12 og

kl. 1 om natten. T var ikke så sur til at begynde med. Han kom ud og tog imod hende, og de gik ind i huset. Herefter blev T rigtig sur. Hun ved ikke hvorfor. Vidnet havde lige aborterede, og det havde taget hårdt på hende og måske også på T. De havde det rigtig svært i denne periode.

T havde meget at tænke på og var stresset. Hun kunne ikke huske, hvad T sagde. Da de kom ind af døren, slog T hende med flad hånd i hovedet. Det var, mens de var i entréen. Hun fik flere slag. Hun røg ned på gulvet. Hun tror selv, at hun kom på benene igen og gik ind i stuen. Derefter tog hun festtøjet af og en morgenkåbe på. Mens hun lå i gangen sparkede T hende og ramte hende vist i maven og ryggen. Hun kunne ikke helt huske det. Han holdt hende ikke fast. Hun gjorde bare, hvad han sagde for at undgå problemer. Efter at hun havde fået morgenkåben på, trak han hende i håret, og hun satte sig i sofaen. Her fik hun flere slag i hovedet. Hun kunne ikke huske, om det var med knyttet eller flad hånd. På et tidspunkt forsøgte hun at flygte gennem en bagdør, der var i køkkenet. Hun kravlede op på en festivalsstol, der stod i gården, men hun kunne ikke nå op til muren og komme over. T kom ud til hende. Hun kan ikke huske, hvordan hun kom ned fra stolen og ind i huset. Hun overvejede også at flygte gennem hoveddøren, men der var en drejelås som gjorde, at hun ikke kunne nå at komme ud. Hun blødte på dette tidspunkt fra munden og var rigtig bange. Hun vidste ikke, hvorfor han var så sur. De gik begge to ovenpå, hvor han flere gange skubbede hende ned i sengen. Derefter gik de begge ned for at hente cigaretter. T gik forrest, og da han var nået helt ned og på vej ind i stuen, stod hun midt på trappen. Hun løb derefter tilbage ovenpå, åbnede vinduet og nåede ikke at tænke over, hvor langt der var ned, inden hun var ude af vinduet.

Foreholdt billede på ekstrakten side 48, var den hvide dør hendes hoveddør, og det kvistværelse man kunne se, var det vindue hun hoppede ud af. Idet hun hoppede ud, gled hun på taget og landende nede på vejen. Hun landede svarende til den røde pil på billedet, ekstrakten side 49. Hun kunne ikke huske, om hun havde hørt T på trappen. T kom ud til hende på vejen. Han gik lidt i chok, og han enten trak eller bar hende indenfor i stuen. Hun kunne ikke gå selv. Hun kom ind og ligge på stuegulvet. Hun bad ham om at ringe efter ambulancen, fordi hun havde ondt over det hele. De talte om, at han skulle med i ambulancen. De talte ikke om, hvad der var sket, men de snakkede om, at hun ville sige til ambulancefolkene, at hun var faldet ned af trappen. Denne samtale fandt sted, inden der blev ringet efter ambulancen. Ambulancen kom, og T kørte med på sygehuset. Han sad foran. Hun mente ikke, at han kunne høre den samtale, der foregik bag i ambulancen. Den ambulancemand, der behandlede hende, havde også trukket gardinet for den rude, der var indtil førerhuset. Hun fortalte behandleren, hvad der var sket. Det gjorde hun allerede på stuegulvet, fordi hun ikke følte, hun blev taget alvorligt. På vej til sygehuset spurgte ambulancemanden, hvad der i virkeligheden var sket, og hun forklarede alt, hvad der var sket, fra hun kom ind af døren. Da hun kom frem til sygehuset, blev hun straks kørt til scanning, og sygehuset bad T om at gå. Det var fordi, hun havde fortalt,

hvad der var sket. Mens de talte sammen på stuegulvet inden ambulancen kom, opfattede hun, at T var i chok og ked af det. Han var ikke på nogen måde udadreagerende. Hun vågnede efterfølgende på intensiv med et brækket ben. Hun var utrolig træt i krop og i hovedet. Hun fik besøg af sin familie og også af T. Hun kan ikke huske, hvor lang tid hun var på sygehuset.

Foreholdt politiattest, ekstrakten side 20, kunne oplysningerne her meget godt passe. Hun havde ikke foretaget anmeldelse til politiet, for det havde hun ikke lyst til. Baggrunden for at hun sprang ud af vinduet, kan hun ikke helt sige, men det var første gang, at T var så grov overfor hende. Hun følte sig fuldstændig magtesløs og ville bare væk. Hun havde ikke lyst til at være i det. T havde slået hende før. Det begyndte måske allerede 2-3 uger efter, at de var flyttet ind i lejligheden sammen på . Hun kunne ikke huske, hvad der var blevet talt om undervejs, men mere huske stemningen. Hun kunne ikke huske, hvad T havde sagt til hende. Det kunne godt passe, at hendes promise var 1,2. Hun havde fået noget at drikke, men ikke så hun ikke kunne huske, hvad der foregik.

I forbindelse med forklaringen sagde vidnet, "der er jo ingen der bryder sig om at blive slået".

Vedrørende forhold 4-5, der foregik den 21. - 22. maj 2019, forklarede vidnet, at hun havde aftalt med T at hun skulle hente ham. Hun var kørende i sin egen bil, en . Det var meningen, de skulle sove sammen. De var ikke kærester, men sov sammen næsten hver dag. Der var en god stemning, da hun hentede T. De skulle først op til banen for at hente nogle nødder. Hun gik ind og hentede nødderne, mens T blev siddende i bilen på passagersædet. Da hun kom tilbage i bilen, havde T kigget i hendes ipad og loggede ind på hendes sociale medier. Han var sur, fordi han havde set nogle beskeder fra andre drenge, som hun havde svaret på. Der var ikke kode på hendes ipad, men han må have åbnet den. T sagde, de skulle køre til . Hun satte sig ind i bilen. Fra banen og til sagde T at hun skulle køre ind til siden og åbne sin telefon. Han truede hende. Hun åbnede telefonen og smed den hen til ham, samtidig med hun steg ud af bilen og låste døren og løb væk. Hun vidste ikke, hvor hun skulle løbe hen. Hendes bil betød meget for hende, da hun ikke havde ret meget af værdi. Hun stod et stykke tid, hvorefter T kom kørende i bilen. Hun opfattede det som om, at han kørte voldsomt frem mod hende. Hun havde ikke lyst til at sætte sig ind og køre til . Hun havde lyst til at køre hjem. Hun kunne slet ikke genkende T på dette tidspunkt. T virkede, som om han ikke er klar over, hvad han gjorde, når han slog. Hun kunne ikke tale ham ned. Han gik helt amok. Hans egen telefon var i stykker, og han begyndte at true hende og kalde hende "luder", og sagde til hende, at han ville smadre hende, og at hun var færdig nu. Han sagde også til hende, at hun bare skulle vente, til de kom til . Hun bad ham om at lade hende være. T tog en kniv op og kastede den i forruden. Hun tog kniven for at kaste den

ud, men han sagde til hende, at han ville "stabbe" hende, hvis hun gjorde det.

Hun turde ikke ret meget, fordi hun var så bange. Hun lagde kniven ned i sin egen bildør. På vejen ud til _____ slog T hende rigtig mange gange, mere end 5 gange, måske omkring 10 gange, i hovedet med knytnæver. Det var mens, at hun kørte bilen. Bilen stoppede automatisk, da hun fik slag. På et tidspunkt bad han hende om at holde ind til siden, fordi han ville pifte hendes dæk, men han steg ikke rigtig ud af bilen, og de kørte videre. T var ikke sig selv. Kørslen tog cirka 30 minutter til _____. Normalt tog det kun 12 minutter. Undervejs sagde han til hende, at hun skulle ryge sin sidste smøg, og han havde ventet på denne dag, hvor hun skulle dø, og at hun skulle høre godt efter, for i aften ville hun komme på intensiv eller dø, og han ville komme i spjældet. Hun havde ikke lyst til at ryge, men røg alligevel. Hun parkerede i indkørslen til hans forældres hjem. Hun ville ikke med ind i huset, men vidste ikke, hvad hun skulle gøre af sig selv. T tog hendes nøgler, og hun steg ud af bilen. Hun begyndte at løbe væk for at banke på et eller andet sted, men klokken var omkring midnat, og der var ikke den store chance for, at nogen kunne nå at åbne, før T indhentede hende, "når man er så bange, som man er". T gik stille og roligt hen til hende på vejen og sagde, at hun skulle komme med ind. T gik tilbage til huset og låste op. Hun tog sin telefon i bilen og ringede 112. Hun puttede telefonen i lommen og sagde ikke noget, men håbede, "de" lagde mærke til, at der skete noget og kom og reddede hende. Hun lagde til sidst på, fordi hun var bange. Der blev ringet op til hende flere gange fra anonymt telefonnummer bagefter, men hun turde ikke tage den. T tog hendes telefon. Han havde en kniv med og klaskede den op af husmuren, inden de gik ind. Han sagde til hende, at blod fra hende ville komme til at ligge på forældrenes væg. Hun tog skoene af og gik indenfor i huset og ovenpå. Hun vidste ikke, hvad der ville ske. T havde aldrig været så voldsom før. Hun vidste godt, at han ville banke hende fuldstændigt, når de kom ovenpå. T's forældre var i Tyrkiet og ville komme hjem senere. T kom op på 1. sal og begyndte at slå hende. Han sagde til hende, at "når man ikke kan opdrages med munden, måtte man opdrages med hænderne". Han tog et bælte fra et par bukser, der lå der, og begyndte at slå hende. Hun gik over på den anden side af sengen og bad ham stoppe. T sagde, at hun skulle stille sig op på sengen og fortalte, at sådan plejede hans far at gøre, når de ikke gjorde, som de skulle. Hun fik flere slag på benene og på kroppen, og bæltet ramte også hendes ansigt og overkrop. Hun kunne ikke huske, om T havde sagt noget. Han sagde til hende, at hun skulle blive oppe på værelset, da han ville prøve at finde en anden metode. Han gik derefter ned. Hun skyndte sig at tage sin telefon og filmede rundt i lokalet, idet hun "ærlig talt ikke vidste, hvad hun skulle gøre". Han kom op med en kæp og bad hende igen om at stille sig i sengen og holde sine hænder frem, hvilket hun gjorde med håndfladerne oppe. Han slog hende mange gange med kæppen. Hun kunne til sidst ikke mærke sine fingre og knækkede sammen i sengen. Hun turde hverken græde eller skride. Den pind, han brugte, var en man bruger til at rulle brød med i udlandet. Den var måske en meter lang og lidt tyndere end et kosteskaf. Hun fik over 10 slag. Hun

havde ikke fået nogle slag, fra hun kom fra bilen og til hun kom ind i huset. Herefter gik T lidt frem og tilbage i soveværelset, og hun satte sig op i sengen og kiggede på sine hænder. T sagde til hende, at hun var en luder. Hun kan ikke svare på, om T sagde noget, mens han slog hende med bæltet eller med kæppen. T havde kniven med op på værelset. Han stod med den og truede hende. Hun var rigtig bange. Hun tænkte, at hun ikke håbede, at det kom til at gøre særlig ondt og håbede, at han ikke kom til at bruge kniven. Hun vidste på det tidspunkt ikke, om hun ville have en dag i morgen. På et tidspunkt smed T kniven ind i vægen og gik. Det var først nu, hun begyndte at føle, at hun kunne nå ind til ham og tale med ham. Hun bad ham om tilladelse til at hente papir på toilettet til at pudse næse, men det måtte hun ikke. Hun fandt derfor noget papir på værelset. T gik rundt ude på gangen og lagde sig på et tidspunkt på maven. Hun gik ud til ham og sagde, at det nok skulle gå alt sammen. T sagde, at man kunne se det i vidnets ansigt, men hun sagde, at hun bare kunne sige, at hun var faldet ned af trappen. Hun kunne ikke mærke ham, fornemme ham eller nå ind til ham, når han var så vred. Han var dybt underlig i situationen. De gik begge to ind i soveværelset igen. T satte sig i en sofa, og hun satte sig på sengen. T spurgte hende, hvorfor hun ikke svarede ham, når han talte til hende. Hun kunne ikke rigtig huske, hvad der skete mere. Han var frustreret og sur over, at hans telefon var smadret, fordi han ville ringe og høre, hvor langt hans forældre var kommet. De skulle komme hjem samme nat. De skulle derfor køre derudefra. Han lånte hendes telefon til at ringe til familien. Derefter satte de sig ud i bilen for at køre fra T var sig selv igen. Hun kørte bilen, og T blev siddende i bilen og begyndte at blive ked af det over, at hun havde smerter i hænderne. De kørte mod igen. Hun fik et angstanfald på vejen og var rigtig bange og havde svært ved at trække vejret. Hun ville ikke lave en scene, men ville gerne være så normal som muligt. T hjalp hende med at finde en pose, hun kunne trække vejret gennem. Hun måtte standse bilen og puste i posen for at falde til ro. T var bekymret og prøvede at hjælpe hende. Han spurgte også, om han skulle køre bilen. De ventede lidt, og så kørte hun selv videre. Hun skulle sætte ham af ved stedet. Hun sagde, at hun blev nødt til at køre på skadestuen på grund af smerter i hænderne. T sagde, at hun ikke skulle køre alene, men han nok skulle køre med. Hun ringede til sygehuset og sagde, at hun var faldet ned af en trappe. De bad hende om at tage nogle panodiler og komme dagen efter. Hun havde ikke lyst til at udsætte bedsteforældrene på 84 år, som hun boede hos, for at se hende i denne tilstand, og T spurgte, om hun ikke ville med ind og sove. T "er den eneste jeg har og føler mig mest tryk ved". Hun stod derfor ud af bilen, men hun kunne ikke rigtig stå på benene. T hjalp hende på toilettet og hjalp hende i seng. Han sov selv på gulvet. Hun faldt i søvn og vågnede næste dag, hvor hun skulle på arbejde om eftermiddagen. T stod også op og var igen frustreret over, at han ikke havde nogen telefon, og nok også over episoden tidligere. Han begyndte at blive aggressiv igen. Hun tilbød ham, at han kunne låne hendes ipad, som hun havde genstartet, så den havde slettet alle de beskeder, hun havde liggende på den. Det ville han ikke. Han ville ikke have

noget fra hende. Hun blev rigtig bange, da han igen hævdede stemmen. Hun tog sine nøgler og telefon og gik fra stedet. Han sagde, at hvis hun gik, hørte hun ikke fra ham igen. Han havde stadigvæk hævet stemmen, men var ikke voldelig overfor hende. Hun kørte hjem til sin farmor og farfar og håbede, at farfaren var udenfor og farmoren var optaget med andet. Hun løb hurtigt ovenpå og hentede sit arbejdstøj uden at bedsteforældrene opdagede noget. Hun kørte over til en veninde, der spurgte hvad der var sket, og hun fortalte veninden om hele episoden. Derefter skulle hun køre på arbejde i hjemmeplejen. På vejen fik hun et angstanfald og måtte ringe til sin chef og sige, at hun havde dummet sig, og at hun havde haft kontakt med T selvom hun havde sagt til sin chef, at hun ikke havde. Hun talte med sin chef, der til sidst sagde, at hun var nødt til at køre på arbejde. Hun forsøgte også at ringe til to veninder for at tale med dem, men måtte lægge på, fordi hun ikke kunne holde ud at tale. Hun kørte ud til den første og anden borger, og det gik meget godt. Da hun skulle besøge den tredje borger, som hun har et rigtig godt forhold til, kunne hun slet ikke lide at være der. Hun var der sammen med en kollega. Da de var færdige på stedet, synes kollegaen, at hun skulle køre på sygehuset. Klokken var måske 17. Hun ringede til sygehuset og fik at vide, at hun kunne komme kl. 20. Hun vidste ikke, om hun havde lyst til at være alene eller sammen med nogen. Hun kørte derfor hen på sygehuset, hvor hun blev taget ind til undersøgelse. Hun blev indlagt, og de ville gerne have hende på krisecentret. Episoden tog måske 2 timer fra de kørte fra , til de var tilbage til stedet. Hun ved ikke, hvor lang tid de var i Hun havde ikke nogen tidsfornemmelse.

Foreholdt ekstrakten side 164, politiattest, hun kunne godt genkende det, der var skrevet. Hun kunne ikke huske noget om buler i baghovedet, men hun kunne huske, at der ikke blev kastet med en stol.

Foreholdt fotos, ekstrakten side 133, forklarede vidnet, at de var taget dagen efter. Hun havde sendt dem til sin chef og måske også til X7 , der var politimand.

Alarmopkaldet blev afspillet, ekstrakten side 120. Det var det opkald, hun havde foretaget, inden de var kommet ind i huset i Det var kniven, hun havde bedt T om at lægge fra sig. Det foregik ude ved bilen, inden de gik ind i huset. Hun vidste ikke, hvorfor hun havde sendt billederne til politimanden. Hun havde ikke ønsket at anmelde forholdet. Vidnet tilføjede, at da de kom til havde T kniven, da han stod inde ved hoveddøren. Hun stod selv ude ved vejen. Det var det, man kunne høre på alarmopkaldet. T lagde kniven fra sig, inden de gik ind. Hun ved ikke, hvilken kniv han havde oppe på værelset, eller om det var den samme kniv. Inden hun tog på arbejde, havde hun lyst til at anmelde volden, men det havde hun ikke lyst til på sygehuset. Hun havde også talt med sin daværende bistandsadvokat om, at hun ikke ønskede at anmelde volden. På krisecentret havde de sagt, at de blev nødt til at anmelde volden.

Det er rigtigt, at hun havde bedt om at få tilladelse til at besøge T i fængslet, ligesom hun havde afleveret forskellige ting til ham. De havde talt sammen en time om deres forhold, men ikke om sagen. Baggrunden for hendes besøg var, at hun ikke havde noget had til T tværtimod elsker hun ham over alt på denne jord. Hun ville gerne se ham, og vil stadig gerne se ham. Hun havde brug for at snakke med ham og se, hvordan han havde det.

Vedrørende forhold 7 forklarede vidnet, at hun den pågældende dag tog ud til , hvor T var alene hjemme. Hun ville gerne se ham. De havde på det tidspunkt et on and off forhold. T virkede, som om han var ligeglad med hende. Han elskede ikke hende, som hun elsker ham. Hun tog ud til ham omkring midnat. Han ville ikke rigtig tale med hende om noget. Hun lagde sig op i sengen til ham og lagde hovedet ind til ham og ville kysse ham. De kyssede hinanden. Hun kunne mærke, at han var ligeglad. Hun havde menstruation på dette tidspunkt, og han bad hende om at gå ned på ham, og det gjorde hun. Hun havde ikke noget imod det. På et tidspunkt blev T lidt voldsom, og hun begyndte at få opkastningsfornemmelser. Hun slugte det et par gange, men løb derefter ud på toilettet og kastede op. Hun kom tilbage igen og sagde, at hun ikke kunne mere. T var ikke færdig, og hun "gjorde det hun skulle gøre færdigt". Han kom lige efter. Hun var lidt ked af det og græd også, ligeså meget fordi hun var sårbar, og fordi T havde været utro med en anden kvinde i et halvt år. Fra den ene dag til den anden oplevede hun, at han ikke ville tale med hende. De plejede altid at vende hjem igen. Hun vidste ikke, om T så, at hun græd. Hun sad på huk. Hun kunne ikke huske, om T holdt hende fast. Det var normalt, at han havde fat i hendes hår. Hun kastede ikke op ud over T. Det var ikke et anderledes oralt samleje end andre gange, de havde været sammen på denne måde.

I perioden maj-juli sås de ret meget. Det var ikke hver gang, de havde sex. Hun var ked af det i forhold til, at T var begyndt at se en anden kvinde end hende.

Da T var færdig vendte han øjne af hende og gik ud på toilettet. Hun gik efter. T virkede kold overfor hende. Hun ville gerne hjem, men blev der alligevel. Hun vidste ikke rigtig, hvad de skulle, og de blev enige om at gå ned og ryge vandpipe. De spillede en omgang backgammon. Hun blev og sov på stedet.

Foreholdt sin forklaring, ekstrakten side 185, 3. sidste afsnit, oplyste hun, at hun havde læst forklaringen igennem. Hun var ikke den bedste læser, men betjenten havde hjulpet hende undervejs. Hun kan ikke huske nærmere at have forklaret sådan.

Vedrørende forhold 8 forklarede vidnet, at T var ligeglad med hende. Han gik i bad om morgenen. Mens han var i bad, fik hun en besked fra en pige,

der fortalte, at hun havde været sammen med T i to dage. Hun spurgte T ind til det, men han sad bare og grinede. T sagde, at han skulle køres til et møde kl. 13.00 i . Hun ventede på ham, til han blev færdig med badet og fik tøj på. Hun havde ikke regnet med, at han ville være utro mod hende igen og lege sådan med hende. Hun sad i bilen og ventede. De talte ikke om det i bilen. T sad bag hende. På et tidspunkt holdt hun ind til siden og standsede bilen og spurgte, hvordan han kunne gøre det mod hende. Han grinede bare. Hun vendte sig om. Han sad bag ved førersædet. Hun slog lidt på ham. T steg ud og sagde, at hun skulle skride ad helvede til. Hun kørte i første omgang væk, men fik dårlig samvittighed over om han kunne nå sit møde, hvorefter hun vendte tilbage og sagde, at hun godt ville køre ham. Han ville ikke ud at køre med hende. Han stak hovedet ind af hendes nedrullede vindue og kaldte hende alverdens ting. Hun kørte derfra, men hendes bil gik i stykker. T kom hen til bilen. Han havde lidt truende adfærd. Han sagde alt muligt til hende, men hun kunne ikke koncentrere sig om, hvad han sagde, fordi bilen var gået i stykker. Hun sad inde i bilen. T trak hende i håret ud af vinduet. Hele episoden gik ret stærkt, og hun kan ikke huske den så tydelig. Hun fik også et enkelt slag i hovedet. Hun kan ikke huske, hvor det ramte, eller om det var med flad eller knyttet hånd. Hun sagde til ham, at han skulle bare prøve det en gang mere, og han sagde til hende "jeg ved godt du vil melde mig, din so".

Vedrørende forhold 12 forklarede vidnet, at T ikke så hendes familie. Han havde mødt dem. Hun havde heller ikke set hans familie længe. Når T kiggede i hendes telefoner, var det for at se efter beskeder fra andre. De har ikke de samme venner. T kan også blive sur på hende overfor veninderne, men det var mest, når de var alene. Hun sås ikke ligeså meget med familie og venner som tidligere. Efter hun havde brækket benet flyttede hendes søstre og mor hende til hos den ene søster, men hun så T i smug. Da T kom ind og sidde igen, havde moren og søstrene sagt, at hvis hun tog kontakt til ham, ville de ikke se hende mere. Hun skrev et brev til T som hendes søster fandt, derefter ville søsteren ikke hjælpe hende med at finde en lejlighed, og hun måtte flytte tilbage til . Hun har også en veninde, der havde trukket sig og ikke ville have kontakt med vidnet, så længe hun så T. Det synes hun ikke veninden skulle bestemme. Hun var fast besluttet på selv at bestemme, at hun ville være sammen med T. Hun havde også kigget i T's telefon. Det var efter, at han begyndte at blive mærkelig efter maj måned, hvor han foretog sig ting uden at fortælle hende om dem. Bandt andet tog han til København uden at fortælle, hvad han skulle.

Undervejs i deres forhold bad T nogle gange om at se hendes telefon. Det var hendes opfattelse, at han ville se den for at kontrollere, at hun ikke lavede noget, han ikke synes var i orden. Hun kunne ikke forstå, hvorfor han godt måtte, men hun ikke måtte.

Vidnet V3 har forklaret, at hun er mor til F1. Hun havde hørt meget om T gennem F1 og også mødt ham enkelte gange. Det var

hendes opfattelse, at forholdet var meget turbulent, og hun havde ikke nogen rar følelse omkring det. Hun havde forsøgt at tale med ^{F1} Hun synes der var kommet meget vold, og at ^{F1} var begyndt også at reagere voldsomt og galt på dem. ^{F1} trak sig, når hun tog emnet op og satte en facade op.

^{F1} sagde, at de skulle blande sig udenom. I begyndelsen af forholdet talte ^{F1} meget om ^T men det blev mindre og mindre. Når hun kom og havde blå øjne, havde hun altid undskyldninger om, at hun var faldet eller andet, men da hun sprang ud af vinduet, kunne hun ikke undgå at fortælle, hvad der var sket. Tidligere havde de kontakt ugentligt eller måske hver 14. dag, og der havde altid været gang i ^{F1} Hun havde krudt bagi. Hun havde også boet hos vidnet i flere perioder. ^{F1} var altid meget hjælpsom overfor venner og ville gøre alt for at hjælpe andre. Hun følte, at ^{F1} havde ændret sig rigtig meget under sit forhold til ^T ^{F1}'s forhold til hendes søskende, to søstre, ^{X8} og ^{X9}, har ændret sig meget, efter ^T er kommet til.

^{F1} tog alt som et angreb. Søsteren ^{X8} havde prøvet at hjælpe ^{F1} med at finde arbejde oppe på Sjælland, men ^{F1} blev ved med at have kontakt til ^T og ^{X8} måtte trække sig. Det er vidnets opfattelse, at ^{F1} har ændret sig rigtig meget. Hun virker som om, hun er totalt ødelagt og falder sammen ved den mindste lyd. Hun har aldrig overværet, at der skete noget mellem ^{F1} og ^T selv. Hun har ikke set andre skader end de blå øjne og det brækkede ben. Det var hendes oplevelse, at forholdet mellem ^{F1} og ^T hurtigt blev voldeligt. ^{F1} begyndte at komme i ^T's omgangskreds, ligesom hun var stolt af at være med i den klikke. Hun satte en facade op, og der begyndte at komme politisager på hende. ^T har aldrig været direkte truende overfor vidnet, men hun har en gang fået at vide, at han på et diskotek havde sagt, at hvis han ikke kunne nå ^{F1} så kunne han nå vidnet. Det fik hun at vide af sin store datters veninde, der også var i byen samme dag. Den store datter, der hedder ^{X9}, har også trukket sig. Det gør for ondt for hende at se, at ^{F1} har det så dårligt uden at ville tage imod hjælp. Hun oplever også, at ^{F1}'s venner har trukket sig. Når hun er sammen med ^{F1} skal hun gå på æggeskaller, fordi hun hele tiden skal passe på, hvad hun siger. Man måtte ikke blande sig i hendes forhold. Når hun kom forbi, var det altid meget hektisk, fordi hun skulle skynde sig videre. Hun følte, at ^{F1} var blevet hjernevasket.

Vidnet ^{V4} har forklaret, at hun er ^{F1}'s chef og arbejder med hjemmepleje. Hun har kendt ^{F1} fra foråret 2018. Hun har aldrig mødt ^T Da hun mødte ^{F1} første gang, var ^{F1} en glad pige og utrolig omsorgsfuld. En rigtig god pige, der altid gerne gav en ekstra tørn. På dette tidspunkt arbejdede de i hver sin afdeling. Når ^{F1} virkede alene, havde hun hjulpet ^{F1} lidt. Hun havde også haft ^{F1} boende enkelte gange. De havde et værelse i forbindelse med arbejdspladsen, hvor ^{F1} havde boet i halvanden måned. De spiste også sammen nogle gange, når hun også overnattede på stedet. Senere hen i februar/marts 2018 kom de til at arbejde i samme afdeling, og derfor fik hun et tættere forhold til ^{F1} Det var først der, de begyndte at spise sammen, og at ^{F1} overnattede. ^{F1} kunne godt ringe, når hun var ked af det og havde det svært. Det kunne være mange

ting. I starten var det økonomi, og fordi hun var bange og ikke kunne sove. I starten sagde hun ikke noget om baggrunden for hendes angst, men F1 begyndte på et tidspunkt at fortælle, at hun havde haft et forhold af flere omgange, og hvad der var sket i dette forhold. Hun fortalte også senere, at kæresten hed T

Det er rigtig, at hun har afgivet forklaring til politiet om en gang, hvor F1 havde ringet på vej til arbejdet og grædt og grædt. Det kunne godt passe, at det var i maj/juni måned. F1 havde sendt hende nogle billeder, hvor hun var forslået. F1 havde efter vidnets opfattelse ændret sig i den periode, hun havde kendt hende. Blandt andet havde hun et utrolig højt fravær, ligesom hun virkede mere ked af det. F1 havde skrevet en sms til vidnet i torsdags, men det var kun arbejdsrelateret.

Vidnet V5 har forklaret, at hun har kendt F1 i 3 år. De havde ikke nogen kontakt i et års tid fra foråret 2018 til foråret 2019. Hun kender T fordi han var kæreste med F1. Hun har oplevet dem sammen som par. Det må nok være for 2 år siden. Når hun så dem sammen, var de søde ved hinanden. De var nogle gange uvenner, og så ringede F1 til vidnet, når hun var blevet slået. Vidnet prøvede at give hende gode råd og være der for hende, men ikke vejledt hende om at anmelde. Hun spurgte sidste gang, da F1 ville anmelde, om hun var sikker. Hun var med på politistationen, da F1 anmeldte det sidste forhold. Hun har også nogle gange været sammen med F1 efter at F1 har fået bank. En gang havde hun set, at hun havde hævet læber, men F1 sagde, at hun havde fået så mange bank, at hun ikke længere fik blå mærker. Hun ved ikke rigtig, hvorfor kontakten ophørte mellem dem, det gled bare ligesom lidt ud. Det blev mere og mere mærkeligt at være sammen med F1. Alting handlede om hendes problemer med T og F1 blev ved med at sige, "hvad skal jeg gøre, hvad skal jeg gøre". F1 virkede som om, hun var i tvivl om, hvad hun skulle stå på i forhold til T

F1 henvendte sig den 11. marts 2018 kl. 05.52 på skadestuen. Det fremgår af politiattesten:

3a Hvornår og hvor angives skades at være sket?

Ukendt. Blot angivet fald fra tag.

3b Hvorledes angives skaden at være sket?

(For så vidt tilskadekomne ikke selv kan give disse oplysninger, bedes det opgivet, fra hvem oplysningerne stammer)

Angivet at patienten (pt) daværende kæreste at pt er faldet fra et tag ca. 10m højde. Smerter i brystkasse, maven, ryggen, højre hånd og fod.

- 4a Er der ved undersøgelsen umiddelbart fundet tegn på i forvejen tilstedeværende sygdom? hvis Ja, hvilken?**

Nej

- 4b Er der umiddelbare tegn på, at tilskadekomne er påvirket af alkohol?**

Ethanol i blod målt til 1,2

- 4c Er der umiddelbare tegn på, at tilskadekomne er påvirket af lægemidler/narkotika?**

Ikke angivet i journal.

5 Det objektive fund:

Attesten skal udfyldes på dansk

(ved flere læsioner nummereres de enkelte læsioner)

For den strafferetlige bedømmelse er det af største betydning at få en minutios beskrivelse med fremhævelse af de for læsionen karakteristiske detaljer

Frie luftveje. Ingen lufthunger. Brystkassen stabil, dog øm. Ingen luft i underhud. Normale hjerte og lungelyde. Pæne farver. Hud varm og tør. Ingen blødning. Maven blød og øm. Bækken stabilt og ømt. Pupiller runde med naturlig reaktion for lys. Intakt neurologi på arme og ben. Ingen synlige fejlstillinger eller sår.

Hø. arm: Ingen sår, fejlstilling, hævelse eller misfarvning.

Hø. ben: Ingen sår, fejlstilling, hævelse eller misfarvning.

Rygsøjlen: Ingen sår eller misfarvning. Smerter over lænden.

Ansigtsskelet: Ingen hævelse af overkæbe eller ømhed.

Mundhule: Ingen tandskader.

Øre: Ingen blod eller væske

- 6 Er der foretaget røntgenfotografering? Hvad viste fotograferingen i givet fald?**

Røntgen (rtg) af brystkasse: Ingen luft eller blod i lungehule. Rtg. af bækken uden fraktur eller gået af led. Rtg. af hø. håndled uden fraktur eller gået af led. Rtg. af hø. ankel gav mistanke til fraktur. CT af hø. ankel fraktur af hø. skinneben i ankelled. Traume CT viste ingen skade på organer eller øvrige skelet. Ultralyd af maven uden patologiske fund.

- 7a Hvilken behandling blev foretaget?**

Indlæggelse til observation for hjernerytelse. Walker bandage i 6 uger.

7b Har indlæggelse fundet sted?

Ja - Ortopædkirurgisk afdeling og intensiv.

8 Henvist til speciallæge?

Ja - Henvist til ortopædkirurgisk ambulatorium.

9 Kan det forefundne antages at være fremkommet

a) på den angivne tid?

b) på den angivne måde?

Speciallæge i journal slår tvivl om skadehistorien, idet at fund ikke stemmer overens med fald fra 10m højde.

10. Skønnes det efter det foreliggende, at tilskadekomne vil få

(a) forbigående mén ?

forbigående arbejdsudygtighed?

(om muligt en skønsmæssig udtalelse om varigheden)

(b)varige mén?

varig arbejdsudygtighed?

Ud fra journalen vurderes det ikke at pt. vil have varige mén. Vil have forbigående mén i form af walker bandage (fungerer som en gips) i 6 uger og genoptræning herefter.

F1 henvendte sig den 22. maj 2019 kl. 21.04 på skadestuen. Det fremgår af politiattesten:

3a Hvornår og hvor angives skades at være sket?

22. maj 2019 kl. 00.00 til 22. maj 2019 kl. 02.00

Sted: Pt. ekskærestes hus i

3b Hvorledes angives skaden at være sket?

(For så vidt tilskadekomne ikke selv kan give disse oplysninger, bedes det opgivet, fra hvem oplysningerne stammer)

Angiver at være slået med bambuskæp over 1 m lang og 3-4cm tyk på hænder, krop og baghoved. Slået med bælte over hele kroppen og i ansigtet. Fået kastet stol efter, som rammer baghovedet. Desuden slået med knytnæver over 25 gange. Nævner kniv, men at hun ikke er kommet til skade på denne.

Har hovedpine, kvalme, kastet op.

4a Er der ved undersøgelsen umiddelbart fundet tegn på i forvejen til-

stedeværende sygdom? hvis Ja, hvilken?

Nej

4b Er der umiddelbare tegn på, at tilskadekomne er påvirket af alkohol?

Ikke angivet i journal.

4c Er der umiddelbare tegn på, at tilskadekomne er påvirket af lægemidler/narkotika?

Ikke angivet i journal.

5 Det objektive fund:

Attesten skal udfyldes på dansk

(ved flere læsioner nummereres de enkelte læsioner)

For den strafferetlige bedømmelse er det af største betydning at få en minutiøs beskrivelse med fremhævelse af de for læsionen karakteristiske detaljer

Pupiller runde og med naturlig reaktion for lys. Frie øjenbevægelser.

Kranienerve 1-12 undersøgt og intet abnormt.

Hø. hånd: Hævet tommelfingerpude samt håndryg. Ingen indirekte ømhed. Fri bevægelighed.

Ve. hånd: Hævet pege og tommelfinger.

Ve. ben: På siden af underben ses en Scm rift med røde parallelle streger på begge sider. På indersiden ses en 5 cm hvid stribe med blåmærker med parallelle kanter ca 7cm lang.

Hø. lår: Diffuse blå mærker i 20x10cm område.

Hoved: Flere buler på baghovedet.

Ve. øje: Parallelle striber under og i øjenrand ca. 3-4 cm lang og med 5 cm imellem. Midterste øjenlåg blålig hævet.

Hø. øje: Midterst og under øjet blålig misfarvning og hævet.

Pande: lille rød stribe på 3 cm, 2mm i tykkelse.

**6 Er der foretaget røntgenfotografering?
Hvad viste fotograferingen i givet fald?**

Nej

7a Hvilken behandling blev foretaget?

Indlæggelse, kontakt til kvindekrisecenteret mhp. psykisk støtte til pt.

7b Har indlæggelse fundet sted?

Ja -

Ortopædkirurgisk afdeling

8 Henvist til speciallæge?

Nej.

9 Kan det forefundne antages at være fremkommet

a) på den angivne tid?

b) på den angivne måde?

Det kan ud fra journalen antages at det forefundne er fremkommet på den givne tid og måde.

10. Skønnes det efter det foreliggende, at tilskadekomne vil få

(a) forbigående mén ?

forbigående arbejdsudygtighed?

(om muligt en skønsmæssig udtalelse om varigheden)

(b)varige mén?

varig arbejdsudygtighed?

Det skønnes ud fra journalen at der vil forekomme en forgående arbejdsudygtighed pga. psykisk påvirkning af situationen. Varige mén kan ikke på det foreliggende skønnes.

Der er under sagen afspillet et alarmopkald og forevist fotos af ejendommen samt forevist fotos af F1

Retsgenetisk afdeling, Retsmedicinsk institut, har i en erklæring af 22. maj 2019 anført:

"KONKLUSION

Prøver/effekter sikret af politiet

b) KT nr. 3: Vatpind(e) med materiale

Dna-profilen for det biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring C2019-07083-1, taler for, at det undersøgte dna stammer fra F2 frem for en tilfældig anden person.

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis det undersøgte dna stammer fra F2, end hvis det undersøgte dna stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning. Beregningen gælder ikke ved sammenligning med nære slægtninge til F2.

Dna-profilen taler imod, at det undersøgte dna stammer fra T frem for en tilfældig anden person."

Tiltalte er straffet

- ved Glostrup rets dom af 8. april 2014 for overtrædelse af straffelovens § 244, med fængsel i 30 dage, betinget, prøvetid på 2 år og skal efter Kommunens nærmere bestemmelser undergive sig foranstaltninger efter lov om social service § 52. Ved Glostrup rets kendelse af 14. januar 2015 bestemmes i medfør af straffelovens 60, stk. 1, nr. 3, at straffen vil være at afsone.

- ved Nykøbing Falster rets dom af 17. november 2016 for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 2, stk. 3 og stk. 4, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21, § 288, stk. 1, nr. 1, § 293 a, jf. til dels § 21, knivlovens § 7, jf. § 1, våbenlovens § 10, jf. § 1, nr. 3 og lov om eufo. stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekg. om eufo. stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste a, nr. 1. med fængsel i 1 år og 6 måneder, prøvetid på 2 år, heraf 12 måneder under tilsyn af Kriminalforsorgen på vilkår. Reststraf 184 dage.

- ved Nykøbing Falster rets dom af 20. februar 2017 for overtrædelse af bekg. om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag liste a, nr. 1, med bøde på 2.000 kr.

- ved Roskilde rets dom af 10. april 2017 for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekg. om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 1 og § 1, stk. 1, jf. bilag 1, liste a, nr. 1, med bøde på 3.000 kr.

- ved Nykøbing Falster rets dom af 15. december 2017 for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4, § 260, stk. 1, nr. 1, § 290, stk. 1, § 293 a, knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 3 og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekg. om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. bilag 1, liste a, nr. 1, med fængsel i 10 måneder, fællesstraf med reststraffen på 184 dage ved prøveløsladelsen den 2. juni 2017, bøde på 29.000 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 1. pkt. og § 118, jf. § 67, stk. 2.

- ved Holbæk rets dom af 9. august 2018 for overtrædelse af straffelovens § 121 og § 119, stk. 1, jf. i det hele § 89, med fængsel i 30 dage.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han gerne vil uddannes til frisør, og at han gerne vil have hjælp til at styre sit temperament.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 17. juli 2019.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1 og 2

Efter F1's detaljerede og troværdige vidneforklaring, der i væ-

sentlige træk bekræftes af tiltaltes delvise erkendelse, finder retten det bevist, at tiltalte på adressen i øvede vold mod F1 som beskrevet i anklageskriftet, idet retten dog ikke finder det bevist, at tiltalte holdt F1 fast i forbindelse med, at han trak hende i håret. F1 har i den forbindelse forklaret, at hun bare gjorde hvad han sagde for ikke at få problemer.

Efter tiltaltes og vidnet F1's forklaringer finder retten det videre bevist, at F1 forsøgte at flygte ud gennem baggården, men måtte opgive, da hun ikke kunne komme over havemuren, hvorefter tiltalte efter sin egen forklaring "fulgte efter og tog fat i hende". Retten finder det videre ved vidneforklaringen bevist, at vidnet og tiltalte derefter gik op på lejlighedens 1. sal, hvor vidnet lagde sig på sengen. Retten finder det ikke bevist, at tiltalte beordrede hende til det, men snarere at hun "bare gjorde, hvad han sagde for at undgå problemer". Retten finder det bevist, at tiltalte skubbede vidnet tilbage i sengen flere gange. Episoden stoppede, da vidnet, i forbindelse med at tiltalte skulle hente smøger i stueetagen, sprang ud af vinduet på 1. sal. Efter vidnets forklaring lægger retten til grund, at ambulancen først blev tilkaldt, efter at vidnet havde tilkendegivet overfor tiltalte, at hun ville sige, at hun var faldet ned ad trappen. Retten finder herefter tiltalte skyldig i frihedsberøvelse af ikke ganske kortvarig karakter som anført i tiltalen.

Forhold 3 og 4

Tiltalte har erkendt besiddelsen af en kniv, hvorpå der er fundet DNA spor, der efter DNA-analysen med sikkerheden 1 til 1 mio tilhører forurettede F2, der samme aften blev indlagt med et sår i låret. Retten finder, at anklageskriftet indeholder en tilstrækkelig beskrivelse af gerningsindholdet og finder tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen. Retten tilsidesætter herved vidnets forklaring, om at han skulle være faldet og skåret sig på et glasskår, som utroværdig.

Forhold 5 og 6

Efter F1's detaljerede og troværdige forklaring, sammenholdt med tiltaltes forklaring og delvise erkendelse, samt oplysningerne i politiattesten, finder retten det bevist, at F1 blev udsat for vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter der må bedømmes som mishandling samt trusler efter straffelovens § 266. Retten finder det dog ikke bevist, at tiltalte skulle have slået forurettede inden kørslen, men derimod at han truede hende til at udlevere hendes telefon. Retten finder det bevist, at tiltalte under kørslen slog forurettede mindst 5 gang med knytnæveslag i ansigtet, selvom hun førte bilen, og truede hende med at ville smadre hende, mens han havde en kniv liggende på instrumentbrættet, og da hun ville smide den ud, truede med at ville "stabbe" hende, ligesom han udtalte trusler som anført i tiltalen. Retten finder det ikke bevist, at tiltalte efter ankomsten til hans forældres hjem, hvor forældrene ikke var hjemme, slog forurettede inden de gik ind i huset. Det findes derimod bevist, at tiltalte beordrede forurettede indenfor og ovenpå med den i situationen liggende trussel om yderligere vold, idet han blandt andet

skærpede kniven op af husmuren, inden de gik ind og udtalte "at blod fra hende ville komme til at ligge på forældrenes væg". På ejendommens 1. sal tildelte tiltalte forurettede flere slag med et bælte, således at slagene ramte hendes ben, krop og ansigt, mens han beordrede hende til at stå op i en seng. Herefter gav han hende mindst 10 slag med en kæp over fingrene, som han havde beordret hende til at holde frem. Endelig findes det bevist, at tiltalte holdt en kniv frem mod forurettede, men ikke bevist, at det var mod hendes ansigt. Retten finder det bevist, at tiltalte under hele episoden fra de påbegyndte kørslen til de kom tilbage til frihedsberøvede forurettede. Retten finder det ikke bevist, at frihedsberøvelse udstrakte sig herudover, herunder ikke til dagen efter. Tiltalte findes herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 266, § 261, stk.- 1 og § 260, nr. 1.

Forhold 7 og 8

Efter F1's detaljerede og troværdige vidneforklaring finder retten det ikke bevist, at tiltalte har tiltvunget sig oralt samleje med F1 F1 idet vidnet har forklaret, at forhold blev indledt frivilligt og at hun, uanset at hun måtte stoppe og gå på toilettet for at kaste op, og uanset hun sagde til tiltalte, at hun ikke havde lyst til mere, frivilligt fortsatte forholdet, ligesom vidnet har forklaret, at omstændighederne ikke var anderledes end andre gange. Tiltalte frifindes herefter for forhold 7.

Ved vidnets og tiltaltes forklaringer om det passerede dagen efter forhold 7 lægger retten til grund, at vidnet kørte tiltalte til og at de i bilen havde et skænderi om, at tiltalte havde et forhold til en anden kvinde, i hvilken forbindelse vidnet stoppede bilen og fra bilens førersæde vente sig om og slog på tiltalte, der sad på bilens bagsæde. Tiltalte stod herefter ud af bilen og vidnet kørte lidt væk, men fortrød fordi hun var bange for, at tiltalte ville komme for sent til sit møde. Hun tilbød derfor tiltalte at køre ham igen. Retten finder det bevist, at tiltalte i den forbindelse trak i vidnet hår og tildelte hende et slag. Det findes ikke bevist, at slaget var med knyttet hånd. Med denne modifikation findes tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 12

Med hensyn til tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 243 finder retten det ved forurettedes detaljerede og troværdige forklaring bevist, at tiltalte gentagne gange under tiltaltes og forurettedes forhold udsatte hende for groft nedværdigende og krænkende adfærd, der var egnet til utilbørligt at styre forurettede, blandt andet ved at fratage hende selvbestemmelsesret over, hvilke sociale relationer hun måtte indgå i. Dette skete blandt andet ved at tiltalte jævnligt kontrollerede hendes telefon og Ipad, fremsatte trusler mod hende og gennem nedværdigende og krænkende hån manipulerede hende og beskadigede hendes selvfølelse, således at den udviste adfærd oplevedes som selvforskyldt.

Dette gjorde tiltalte ved blandt andet at slå forurettede og kalde hende luder.

Retten har lagt vægt på, at forurettede har forklaret om flere episoder, hvor hun gjorde noget, hun ikke havde lyst til, for ikke at ”få problemer”, samt at tiltalte havde sagt til hende, at ”når man ikke kunne opdrages med munden, måtte man opdrages på anden måde”.

Retten har alene dømt for den psykiske vold, der har fundet sted efter lovens ikrafttræden den 1. april 2019, men har ved bedømmelsen af, om tiltaltes adfærd efter dette tidspunkt kan anses som omfattet af bestemmelsens gerningsindhold, lagt til grund, at forurettede psykiske tilstand på dette tidspunkt allerede var kraftigt påvirket af tiltaltes adfærd.

Retten har ikke fundet det bevist, at tiltalte har isoleret forurettede fra hendes familie og nære omgangskreds eller truet hendes nærmeste.

Forhold 9, 10, 11, 13 og 14

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 243, jf. § 247, stk. 1, § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. tildels § 89, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 266, § 261, stk. 1, jf. tildels § 89, § 260, nr. 1, og § 124, stk. 1, jf. § 89, knivlovens § 7, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, § 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, § 7, stk. 1, jf. § 1 og våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3, samt lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, jf. straffelovens § 89.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 3.

Efter en samlet vurdering finder den juridiske dommer, at der skal tildeles
F1 en samlet godtgørelse på 20.000 kr., efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 3.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder.

Hos tiltalte konfiskeres en foldekniv, en peberspray, en køkkenkniv, en foldekniv, 0,76 gram hash og 4,29 gram hashmix.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F1 ved advokat Lars Stuckert, C.E. Christiansens Vej 2, 4930 Maribo betale 20.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 8. november 2019.

Lone Andersen
Retsassessor

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETten I NYKØBING F., den 28. november 2019

Helle Johansen
Kontorfuldmægtig